

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 672 din data de 23.09.2020

Dosar nr: 302/2020

Petiția nr: 2527/04.05.2020

Petent:

Reclamat: Inspectoratul de Poliție Județean Vâlcea

Obiect: salarizare diferită pe criteriul funcției

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.

I. 2. Numele domiciliul și sediul reclamatului

2. Inspectoratul de Poliție Județean Vâlcea, Calea lui Traian nr. 95, Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul consideră discriminatorie salarizarea diferită pe criteriul funcției.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate cu respectarea măsurilor impuse de starea de urgență, prin comunicarea unor adrese în care se preciza posibilitatea părților de a-și exprima acordul în sensul trimiterii punctelor de vedere în scris, iar părții reclamate i-a fost comunicat un exemplar al petiției în vederea posibilității formulării apărărilor.

6. Petentului i-au fost comunicate punctele de vedere ale reclamatului, fiind solicitate concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 2527/04.05.2020** (filele 1-2 din dosar), petentul arată că are funcția de ofițer principal I în cadrul inspectoratului reclamat, are atribuții identice cu o persoană care are funcția de ofițer specialist I însă are o salarizare inferioară. Consideră că se încalcă principiul „salariu egal la muncă egală”.

A depus la dosar înscrisuri (filele 3-14 din dosar).

8. Petentul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 3973/02.07.2020** (fila 17 din dosar), a acceptat comunicarea prin înscrisuri.

9. Prin concluziile scrise înregistrate la CNCD cu **nr. 4908/12.08.2020** (filele 28-29 din dosar), petentul a solicitat respingerea excepției invocate și a menținut cele arătate anterior.

Susținerile reclamatului

10. Reclamatul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 4255/15.07.2020** (filele 18-21 din dosar), a arătat următoarele:

- invocă excepția de necompetență a CNCD, considerând că petiția se referă la o problemă de interpretare și aplicare a legii;

- petentul este încadrat la poziția 109B, persoana cu care se compară la poziția 109;

- persoana cu care se compară petentul are atribuții în plus în fișa postului (cum ar fi atribuții pe linie de sănătate și securitate în muncă, pe linia prelucrării datelor cu caracter personal).

Al doilea exemplar filele 22-26 din dosar cu înscrisuri.

V. Motivele de fapt și de drept

11. Colegiul director constată că între petent, ofițer principal I, cu poziția 109B, respectiv o persoană care este ofițer specialist I, cu poziția 109, există o diferență salarială. Conform fișei postului, persoana care are un venit mai mare are atribuții în plus (spre exemplu pe linie de sănătate și securitate în muncă, pe linia prelucrării datelor cu caracter personal).

12. Colegiul director respinge excepția de necompetență materială invocată de partea reclamată. Petentul nu a invocat o încadrare greșită pe poziția 109B în locul poziției 109, ci a considerat că diferența de salarizare între el și persoana cu care se compară este discriminatorie.

13. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

14. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu

- care atinge un drept.

15. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

16. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „*art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară*” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „*analoagă*” (**Van der Musselle împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „*relevant similară*” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „*analoagă ori relevant similară*” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

18. Colegiul director constată că, din punctul de vedere al drepturilor salariale, ce derivă din obligațiile de serviciu conforme cu fișa postului, respectiv din funcția deținută, petentul, ofițer principal I, cu poziția 109B, nu se află în situație comparabilă cu o persoană care este ofițer specialist I, cu poziția 109 și atribuții în plus în fișa postului.

19. Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și nr. 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „*Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.*” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

20. În consecință faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta sesizată nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări din data de 23.09.2020 au fost:
ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Data redactării: 24.09.2020

Motivată: Haller István
Tehnoredactată: A.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.